

Hotelák – občasník o nás a pre nás

šk. rok 2013/2014
jún 2014

OBSAH

s. 3...Príbeh - Stratená krv

s. 6...Zo života školy - Deň Európy

*s. 7...Zo života školy - Ako sa pripravovali „Hoteláci so
srdcom“*

s. 10...Videli sme - Naša exkurzia v Bratislave

s. 12...Keď nás kopne múza - Letná pohoda

Hotelák-občasník, internetový školský časopis Hotelovej akadémie Ľ. Wintera,
Stromová 34, 921 01 Piešťany, <http://www.hastropy.sk/skolsky-casopis/>
tretie číslo, jún 2014
Šéfredaktor: Nikola Nosková
Predseda redakčnej rady: Soňa Moravčíková

PRÍBEH

Stratená krv

Volám sa Lucia. Príbeh, ktorý vám chcem porozprávať, sa odohral, keď som mala sedemnášť rokov. To, že sa odohral práve takto a nie inak, rozhodne nemohla byť náhoda. V ten deň som totiž mala byť na celkom inom mieste.

Bol práve pondelok a ja som mala od skorého rána až do neskorého popoludnia sedieť v škole a písať nudné písomky. Namiesto toho sme sa s kamarátkou Miškou rozhodli, že si radšej trochu zablicujeme - veď jeden deň predsa neuškodí - a tak sme hneď ráno zamierili priamo do obchodného domu v centre mesta. Chvíľu sme sa len tak motali po obchodoch a obdivovali sme nové módné kolekcie. Asi o desiatej sme sa rozhodli, že si sadneme do bufetu a dáme si nejaký ten šalát.

Ako sme tam tak sedeli a jedli, Miška zrazu ukázala kamsi na druhú stranu obchod'áku a spýtala sa ma: „Počuj, nie je tamto tvoj otec?“

Otočila som sa smerom, ktorým ukazovala. Naozaj to bol on. Tá jeho kockovaná košeľa a husté kučeravé vlasy sa nedajú pomýliť ani na dvesto metrov. Sedel na lavičke a vyzeralo to, že na niekoho čaká.

„Nevravela si, že pracuje až do večera?“ spýtala sa ma Miška.

„Veď aj pracuje. Netuším, čo tu robí. Ale ak ma tu uvidí, budem mať problémy. Radšej odtiaľto zmiznime.“

Zdvihla som sa zo stoličky a už-už som sa chcela stratit', keď vtom čosi upútalo moju pozornosť a prinútilo ma zostať. Za otcom prišlo akési mladé dievča - mohlo mať tak dvadsať, nanajvýš dvadsaťdva rokov. Len čo ho otec uvidel, so širokým úsmevom vstal z lavičky a dievča radostne objal a pobožkal na líce.

Ked' som to uvidela, zatočila sa mi hlava a podlomili sa mi kolená. Okamžite som sa zviezla späť na stoličku. Čo to má

znamenat'? pomyslela som si. Otec...má milenku? Môj otec?! Prišlo mi zle a v hlave sa mi rozkričali dva hlasy. Jeden z nich chcel, aby som odtiaľ okamžite utiekla, a ten druhý ma prehováral, aby som napochodovala za otcom a na celý obchod'ák mu vykričala, aký je špinavec. Napokon som sa však rozhodla nepočúvať ani jeden z týchto hlasov. Namiesto toho som poslala Mišku domov a začala som otca sledovať. Otec dievča najskôr zobral do niekoľkých obchodov, kde jej kúpil asi tri plné tašky oblečenia, náramkov a podobných nezmyslov. Potom sa spolu išli najesť do bufetu. Celý čas som ich pri tom sledovala spoza odpadkového koša. Sedeli presne pri tom isto stole, pri ktorom som predtým sedela ja. Počas jedenia sa neustále smiali a jeden z druhého nespustili oči - ako dvaja pubertiaci. Bolo mi z toho na vracanie. Len počkaj, čo ti na to povie mama, pomyslela som si. Takto ju podviest'... a s nejakou mladou žabou! Po dvadsiatich piatich rokoch manželstva!

Keď dojedli, postavili sa a zamierili smerom do kinosály. Nechcela som ich stratit' z dohľadu, a tak som sa ponáhľala za nimi. Ale pri tom, ako som vyskočila spoza odpadkového koša, som ho nechtiac prevrátila, a kôš padol s hlasným rachotom na zem. Celý obchod'ák - vrátane otca - spozornel a obrátil sa mojim smerom. Keď si otec uvedomil, že som tam, zbledol.

„Lucia..." nezmohol sa na viac.

V tej chvíli som netušila, čo mám na to všetko povedať, a tak som namiesto akýchkoľvek nadávok alebo hysterických scén utieka.

„Lucia, stoj!" kričal na mňa otec. „Vysvetlím ti to!"

Ja som však od neho nechcela počuť ani slovo. Bežala som ďalej a neobzerala som sa. Vybehla som von z obchod'áku a vbehla som rovno na ulicu. To bola obrovská chyba... len čo som sa ocitla na ulici, začula som hlasné trúbenie. Stačila mi sekunda na to, aby som si uvedomila, že zľava sa na mňa rúti obrovský kamión. A stačili by ďalšie dve sekundy na to, aby zo mňa ten kamión urobil krvavý fl'ak na ceste. Ale, našťastie, skôr, ako sa tak stalo, som na svojom ramene pocítila silnú ruku, ktorá ma stiahla späť na chodník. Spadla som na zem. Keď som sa trocha spamätala, uvedomila som si, že nado mnou stojí otec.

„Zbláznila si sa?!" kričal naštvane. „Ved' ťa mohol zabiť! Na čo si, dočerta, myslela?"

„Na čo som myslela?!" začala som kričať aj ja. „Nehovor so mnou ako s deckom! Videla som vás! Čo to malo znamenať? Ako si to mohol mame urobiť?!"

„Lucia, celé je to inak!"

„Neklam, videla som, ako ju objímaš, ako si ju pobožkal na líce...”

„Je to moja dcéra!” povedal otec rázne.

Na pár sekúnd ma to celkom umlčalo.

„Čože?” spýtala som sa napokon. „Ako to myslíš? Akože tvoja dcéra? Klameš!”

„Neklamem,” vzdychol otec, „sahnime si niekde a nechaj ma, nech ti to vysvetlím.”

A tak sme si sadli na lavičku a otec mi o všetkom povedal. Sára - tak sa to dievča volalo - bola naozaj otcova dcéra. Otec sa priznal, že skôr, ako som sa narodila, mamu raz podviedol s inou ženou. Prisahal mi, že to bolo iba jediný raz a odvtedy sa nič podobné nestalo. Vraj ho to neuveriteľne zožieralo niekoľko mesiacov, ale bál sa pred mamou priznať. Nakoniec sa rozhodol, že jej to nepovie, a sám sebe prisahal, že sa už nič podobné nezopakuje. Pomaly na to aj sám zabudol, no pred piatimi rokmi sa stalo niečo, čo nečakal - žena, s ktorou mamu podviedol, mu zavolala a oznámila mu, že je otcom pätnásťročného dievčaťa. Ospravedlnila sa mu, že mu to nepovedala skôr, ale vraj, ak by ju práve nevyhodili z práce a nebála sa, že Sáru sama neuživí, nepovedala by mu to dodnes. Otec prijal zodpovednosť za svoju chybu a Säre každý mesiac posielal šek s peniazmi. Postupne však stále viac a viac túžil spoznať aj Sáru samotnú. A tak sa po prvýkrát stretli, keď mala Sára sedemnásť. Okamžite si ju obľúbil, a netrvalo dlho, a začala mať rada aj ona jeho. Vtedy ešte ona aj jej matka žili v inom meste. Asi pred rokom však otec pomohol Sárinej mame nájsť si prácu v našom meste, a tak sa sem obe pristáhovali. Otec sa tak so Sárou raz do mesiaca tajne stretával. Vraj nám o tom chcel povedať už dávno, ale bál sa, že by sme ho znenávideli.

Keď dorozprával, rozplakala som sa. Trvala som na tom, že o tom ešte v ten deň povie mame. Urobil to. Mama to niesla ťažko. Na niekoľko týždňov sa odsťahovala k babke a s otcom sa ani len nerozprávala. Ale nakoniec dokázala otcovi odpustiť a vrátila sa k nám. Dokonca sa neskôr zoznámila aj so Sárou, rovnako ako aj ja. Odvtedy už ubehlo päť rokov a ja a Sára sme dnes najlepšie priateľky. Ale na pocit, ktorý som cítila, keď som ju uvidela prvýkrát, nikdy nezabudnem - ten obraz mi totiž ešte dnes vyráža dych.

Autor: Adam, V. D

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Deň Európy

Deň Európy sme na našej škole oslávili v neobvyklom štýle. Žiaci

všetkých druhých ročníkov si zatancovali dupkaný čardáš. Všetci sa výborne zabávali pri učení choreografie tohto tanca.

No najpodstatnejšou časťou bola prezentácia Európy, ktorú si pripravila trieda II.A formou krátkych a vtipných scénok o krajinách, ktorých jazyky sa žiaci učia na našej škole - o Anglicku, Nemecku a Francúzsku. Žiaci V. D zase pripravili súťaž o Európe. Za správne odpovede dávali sladké odmeny, čo určite súťažiacich potešilo.

Na tomto podujatí sa žiakom páčilo hlavne to, že sa zabávali, no zároveň získali aj informácie, ktoré im určite nadhlo utkvajú v pamäti.

Autor: Matúš, II. A

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Ako sa pripravovali „Hoteláci so srdcom“

Každý ročník na hotelke sa ukončuje záverečnými skúškami z praktických predmetov, ktorých forma môže byť rôzna. Rovnaká je vždy podstata: zrealizovať akciu gastronomického charakteru od organizačných návrhov a

predprípravy až po samotné uskutočnenie podujatia. Pôvodne mal našej triede pripadnúť Mladý somelier, no nakoniec sme skončili pri duchovnom nástupcovi charitatívnej akcie *O kvapku lepšia hotelová akadémia*, tento rok pod názvom **Hoteláci so srdcom**, pod vedením pani profesorky Schwarzbacherovej.

Samotnej príprave predchádzalo množstvo rozhovorov s vedením školy. Takáto verejná akcia vystavuje školu a študentov obrovskej pozornosti, a preto je nutné zaručiť, že všetko bude spoľahlivo fungovať a prebiehať podľa plánu. Ibaže všetko nefunguje spoľahlivo a nič neprebíha presne podľa plánu. Vždy vzniknú okolnosti a situácie, ktoré sa nemusia dať predvídať, a tak musia byť organizátori - hostitelia - pripravení reagovať flexibilne a zodpovedne.

Pred začatím príprav sme mali v predstihu dosť času na zabezpečenie surovín a pomôcok v snahe znížiť náklady. Najdôležitejšia bola ústretovosť a ochota, za ktorú sa nezvykne očakávať protislužba ani nič materiálne. Jednoducho môžeš, tak pomôžeš. V našom prípade dokázali mnohí

zabezpečiť suroviny potrebné na predaj, či už to bolo pečivo na cigánsku pečienku, divina na guláš, zmrzlina či čapované nealko nápoje.

Finančné náklady triedy predstavovali klobúky a tričká - maskoty akcie, ktoré by, ak by to bol niekto tušil, patrili k najpredávanejším artiklom.

Úlohou triedy bolo postaviť stánky, pripraviť techniku nutnú k práci, realizovať predaj - teda dodatočnú tepelnú úpravu a servis pokrmov a nápojov, dbať na hygienu a zodpovedne vypratáť priestory, ukončiť akciu. Zabezpečenie verejného priestranstva,

stánkov a vystupujúcich mala na starosti škola, prípravu a rozvoz jedál na výdaj robili študenti VOŠ pod vedením profesoriek Kataríny Sedlákovej a Zuzany Španárovej, o ekonomickú stránku sa starala pani profesorka Sklárová. Samotná hygiena bola dosť veľkým výkričníkom. Ak by prípadná kontrola našla výrazné

nedostatky, výťažok z akcie by skončil v minuse.

Hoteláci so srdcom začali v deň konania, v sobotu pred siedmou hodinou ráno prípravnými prácami. V priebehu dvoch hodín bolo treba prichystať stánky, všetku techniku, stoly, lavice a slnečníky, ktoré sa vozili nákladnými autami. Po

tomto zdĺhavom a fyzicky náročnom kroku sa akcia odšartuje v momente, kedy začnú z kuchyne privážať jedlá. Každý je pripravený na svojom stanovisku. Extrémne teplo, zdôraznené rozpálenými grilmi, spravilo z cigánskej, zmrzliny a miešaných nápojov najpredávanejšie položky, ktoré odsunuli ťažké a masťné jedlá do pozadia.

Najťažšou úlohou je vydržať úvodný zhon. Zdanlivo nekonečný nátlak končí v podvečerných

hodinách. Kľúčom je pristupovať

zodpovedne k svojej práci, jeden chýbajúci článok dokáže narobiť nepríjemnosti všetkým ostatným a reťazová reakcia by mohla spôsobiť úplný chaos.

Po formálnom ukončení nasleduje rovnaký proces ako ráno. Všetko treba zložiť a naložiť na autá, ísť naspäť do školy

a zase vyložit'. V tomto bode, paradoxne, ale už nikto nepocit'uje apatiu a únavu, skôr novú vlnu sily dokončiť prácu a zanechať bodku za úspešnou akciou. Stačí byť zodpovedným, brať ohľad na ostatných a všetko sa dokáže spraviť jednoducho a samo.

Kolektív IV. B

VIDELI SME

Naša exkurzia v Bratislave

Dňa 18.06.2014 všetky prvácke triedy navštívili Bratislavu. Boli sme v Slovenskom národnom múzeu, kde sme videli veľa zaujímavých vecí, ako napríklad exponáty zvierat z pradávnych dôb. Videli sme najmä originálne skamenené zvyšky živočíchov a rastlín, ktorých bolo viac ako 700 vzoriek od najmenších až po dvojmetrový kel mamuta srstnatého. Ten mňa a myslím, že aj ostatných spolužiakov zaujal najviac. Bol to najznámejší tvor ľadovej doby v dejinách Zeme.

Nachádzalo sa tam aj takzvané kino, kde sme si mohli pozrieť animované programy i dokumentárne filmy.

Boli sme ohromení veľkosťou obrovskej, vyše šesťmetrovej ryby vyzy, ktorá sa vyskytovala na Slovensku ešte na začiatku 20. storočia, ale dnes ju už na našom území nenájdeme.

Cieľom tejto exkurzie bolo spoznať živočíchov a rastliny z dávnych dôb. Dozvedeli sme sa o nich zaujímavé veci. Autori chceli poukázať na krehkosť živočíchov a rastlín, ktoré už dávno vymreli, a na to, že by sme sa mali starať o našu prírodu, aby

sa zachovalo čo najviac jedinečných zvierat, ktoré sú na pokraji vymretia.

Ked' sme vychádzali z múzea, na konci druhého poschodia boli zrkadlá, ktoré mali poukázat' a upozorniť na to, že aj človek je len jedným z článkov geniálneho sveta prírody. To, či tým najvyšším, nech si rozhodne každý sám za seba.

Exkurzia sa mi veľmi páčila a odporúčam ostatným študentom toto múzeum navštíviť. 😊

Autorka: Lea, I. D

KEĎ NÁS KOPNE MÚZA

Letná pohoda

Začalo sa leto,
bud' me šťastní preto.
Prichádzajú prázdniny,
Dia slávi meniny.

Uži si veľa radosti,
nerob si žiadne starosti.
Ak by ti chýbal smiech,
bol by to veľký hriech.

Sprav si chvíľu oddych,
nemusí to byť prepych.
Nás láka voda,
ale aj festival Pohoda.

Autorky: Kristína, Diana, Paťa, Martina a Julka